

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Materialele nu se primesc. Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena R. Mosse, Haasenstem & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelich, J. Donneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein, Bernat; în Frankfurt: G. L. Daus; în Hamburg: A. Sioner.
Prețurile inserțiilor: o serie garmond pe o colană 8 or. și 30 or. timbru pentru o publicație. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 or. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU XVI.

„Gazeta“ este în fă-care și abonamente pentru Austro-Ungaria Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. N-rii de Duminecă 8 franci. Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov: a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or. Cu duminică în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Ună esemplară 5 or. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 11.

Brașov, Sâmbătă, 16 (28) Ianuarie

1893.

România și politica Maghiarilor.

Brașov, 15 Ianuarie v.

„Nu voi încerca să asupresc pe nimenea, der nici eu nu voi suferi să ne asuprescă nimenea“ — este un mare și sfânt principiu exprimat în jurământul memorabilei adunări de pe Câmpul libertății din Blășiul la 1848.

Patru-deci și patru de ani s'au scurs deja în noianul veciniei, de când poporul român dintre Tisa și Carpați, deșteptat „din somnul cel de morțe“, a pronunțat acel mare și sfânt jurământ. Atunci, ca și acum, soarta lui era vitregă și amară, luptele lui grele și desperate; ingenuchiat era el, der încă nu sdrobită, cum ingenuchiați, der încă nu sdrobiți suntem noi azi de politica, ale cărei jertfe am căzut din fatalitate.

Politica de atunci a Maghiarilor nu se deosebește aproape intru nimic de politica lor azi îmbrăcată în haina seducătoare a „rațiunilor de stat“. Nu trebuie multă esaminare, pentru-ca să ne convingem, că numai căile sunt altele, scopul însă este același: maghiarisarea.

„Sfântul“ de azi al Maghiarilor, exdictatorul Kossuth, n'a voit alta, decât să realizeze planul de maghiarisare al lui Wesselenyi. Și ce ore vreu guvernării noștri de azi? Ce vreu ministrul Csaky prin Kisedovurile lui, decât nu realizarea nebunului plan al lui Wesselenyi, însă pe altă cale: pe calea legilor și a ordinațiilor draconice, de cari Ungaria s'a făcut faimă în totă Europa.

Că Maghiarii ajunge-și vor ore această întâ, credem a fi de prisos a mai discuta. Incercarea unui pescuț de-a înghiți un morun; incercarea unui popor de

abia de șese milioane de-a îmbrăca și mistui de șese milioane, de altă naționalitate: este cel puțin un lucru de ris, o idee barocă și nebună, care n'ar pute s'o accepte, decât un absolut necunosător al dezvoltării spiritului de naționalitate, un sclav al orbului fanatism de rassă.

Pe noi Români din Transilvania și Ungaria nu ne îngrijesce prea multă această ridicolitate a politicii ungurești. Ceea ce însă ne îngrijesce și ne măhnesce este, că lupta infocată internă, ce s'a desfășurat între poporele acestui stat și între cei ce din nefericire singuri îl conduc și-l exploatează azi, ne răpesc scumpul timp, în care am pute progresa pe alte terene și ne costă sacrificii enorme, cari nu s'ar pute prețui, decât le-am aduce pe altarul culturii, prosperării și dezvoltării noastre în toate direcțiunile.

De două-deci și cinci de ani, de când decurge această luptă înversunată sub clișeul deochiat al „constituționalismului“ ungurești de azi, noi Români, și dimpreună cu noi toate poporele asuprite din acest stat strigă am, protestăm și ne-am văietat destul asupra sorții triste și grele, ce ni-s'a creat în strămoșca noastră moșă. Strigătele și protestările noastre însă au aflat urechi surde și s'au isbit de inimă impietrite. Din potrivă, am fost și suntem scoși de pe toate terenele vieții publice; limba noastră este impilată și huiduită, cultura noastră nesocotită și asuprită, aspirațiile noastre la egală îndreptărire sunt călcate în picioare, batjocurite și sugrumate prin fel și fel de mijloce infernale. Tote le-au cercat și le cercă dușmanii limbei și ai naționalității noastre, ca să ne înfrângă, să ne umilească și

să ne facă a căde desarmați înaintea politicii lor brutale.

„Nu voi încerca să asupresc pe nimenea, der nici eu nu voi suferi să ne asuprescă nimenea.“ — Un noros orb și răsfățat al contrariilor noștri, a adus cu sine, ca ei să ne asuprescă și noi să suferim. Suferind însă noi n'am pierdut nădejdea, nu ni-a slăbit credința într'o sorte mai bună. Totuș sușul are coborș. Dumnezeu a pus legi naturii și omnilor, — legi eterne, în virtutea cărora toate acțiunile vieții omnesce își au limitele lor. Și ore asuprirea, ce-o esercită un popor asupra altui popor, se nu-și aibă și ea limitele sale? — Noi credem, că da!...

Decă dușmanii limbei și ai naționalității noastre n'au învățat încă până acum a cunoște, că noi Români din acest stat nu suntem nici decât dispuși a ne da legați cu mâni cu picioare bălaurului maghiarisării, să nu o cunoască ei ore nici acum, când înșiși vedă, că prin a lor nenorocită politică, n'au făcut alta, decât au contribuit la deșteptarea conștiinței drepturilor și a naționalității noastre?

Da, nici-odată Români nu vor înceta a-și apăra drepturile lor; ei nu vor da înderăt dela nici un sacrificiu, când vorba este de limba, de naționalitatea, de existența și de viitorul lor. Natura nu are nici lege, nici putere, care să denege cuiva sfântul drept al conservării și apărării sale. Cu atât mai virtos nu, când e vorba de popor și popor.

Avându-le acestea în vedere stăpânitorii noștri de azi, ar face mai bine, decât c'o oră mai curând și-ar trage pe sémă de ceea ce fac. În interesul lor propriu, ei ar lucra mai înțelep-

tesce, decât aruncându masca și desbrăcându-se odată pentru totdeuna de tendințele lor de egemonia absolută, vor face să înceteze luptele și sbuciumările interne, cari bine nu pot să aducă. Privescă ei în trecut, pună-și mâna pe inimă și judece serios prezentul, gândescă-se ei apoi și la viitor, ca să se convingă cu atât mai bine, că drumul, pe care merg ei azi, este prăpăstios.

Nici-odată Românul n'a rănit să domnescă peste Ungur. Der cu atât mai virtos inima lui se revoltă, când forța stăpânirii Ungurului îi amenință cele mai vitale interese de existență și conservare. Națiunea română dintre Tisa și Carpați, departe de a urmări scopuri subversive, ea totdeuna a pretins și va pretinde, ca nemurile, pe cari Dumnezeu le-a așezat pe aceste frumoase plaiuri, să trăescă în raport de coordinațiune, egală îndreptăte, nejnignite și neimpiedecate în calea progresului și dezvoltării lor.

Cetescă adversarii nostri politici programa Românilor din 1848. Cetescă și recetescă jurământul națiunii române de pe Câmpul libertății și nu-și uite, că acel jurământ a fost sigilat cu sângele a mii de martiri, der nici să nu credă, că o națiune, care a știut să-și jertfescă pe cei mai scumpi și mai nobili fi ai ei pentru drepturile, libertățile și independența sa națională, a dat uitării acele mari sacrificii, fără de-a se gândi vre-odată la consecențele lor în viitor.

CRONICA POLITICA

— 15 (27) Ianuarie.

Diarul „Politik“ din Praga, ocupându-se cu afacerile politice din Un-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Unu unchiu rēu crescutu.

Povestire de Emile Souvestre.

(Urmare și fine.)

Pe când Rosa era întetă la lucru, unchiul își aprinsese lulea și încep să se preumbla în salon în sus și în jos, scuipându la fă-care întorsătură, după obiceiul fumătorilor. D na Fourcard urmăria cu priviri desperate această promenadă fatală, care prefăcea salonul ei curat, de care era mândră, într'o cârciumă murdară. Augustă, care ghicea supărarea mamei sale, resimția reacțiunea aceleia și numai cu mare greutate își putea ascunde mânia. Tăcerea domnise acum deja mai multe minute, când mariuarul se opri fără de veste înaintea unei cadre, care în salon ocupa locul de frunte.

— „Acesta e portretul lui Fourcard?“ întrebă el, suflându un nor de fum spre acel chip.

Sora sa îi răspunse afirmativ.

Tribert esamina chipul mai de aproape.

— „Bunul meu cumnat a fost totuși al naibe de urit“, duse el apoi cu sânge rece.

Vedua și Augustă tresăriră dintr'odată. Dedați a se recugeta la reposatul numai cu iubire și venerațiune, ambii au fost adăuc atinși prin necioplita observare a marinarului.

— „Acesta e pentru prima oră. că aud judecându se în modul acesta despre esteriorul tatălui meu“, duse junele iritat, „și sunt eu atât mai mult surprins de această, că ești tocmai d-ta acela, care l'ai cunoscut destul de bine, ca să poți recunoște inima lui în fața sa“.

— „O, de sigur“, răspunse căpitanul cu indiferență, „cu toate acestea el era un om bun și nu i-se lua în nume de rēu, că bunul Dumnezeu îl puse în categoria celor simpli“.

— „Domnul meu!“ sberă Augustă, care palid de turbare, sârise drept în sus.

D na Fourcard îl priuse de mână. „Vino, fiul meu“, duse ea cu o demnitate, în care i-sa trada durerea, „fiindcă, decât aci nu se scie ce datoresce cineva

morților, apoi trebuie să soim ce ne suntem noi înși-ne datori“.

Și fără să i mai lase căpitanului timp de a continua mai departe, trase pe Augustă după sine și părăi cu el odaia.

Tribert dejună dec singur. Intors în odaia sa, el află acolo pe nepotul său, care-l aștepta.

Deși puțin cam încuroată, junele totuși avea față decisă.

— „Ce vedu, tu ești aci?“ duse unchiul ridându. „Nu mai suntem dec superați unul pe altul?“...

— „Vorbesce, te rog, mai incetisor“, îl intrerupse Augustă iritat. „Nu ași voi să ne audă mama“.

— „E vorba dec de un secret?“ întrebă marinarul.

— „E vorba de o datorință“, răspunse Augustă cu serioșitate. „Poziția d-tale și etatea mea imi facu împlinirea ei grea, însă liniștea mamei mele premerge la toate“.

— „Nu cumva are a se plângeră contra cuiva?“ întrebă Tribert.

— „Dânsa are a se plângeră în contra d-tale“, replică junele cu voce tre-

murândă, „în contra d-tale, care una câte una i ai ofensat toate simpatiile și sentimentele ei cele mai gingașe“.

— „Eu?!“ esolamă căpitanul. „Și cum acesta?“

— „Prin aceea, că d-ta te-ai purtat în casa acesta, ca pe bordul corabiei d-tale!“ răspunse Augustă mai înfierbentat. „Prin aceea, că ai ofensat pe o femeie bătrăuă, pe care o iubim, și ai insultat memoria tatălui meu! De ieri și-ai grătat spiritul, caracterul și inima d-tale într'o astfel de lumină, încât mamei mele îi este peste putință a mai suporta prezența d-tale“.

Unchiul Tribert, care până atunci se preumblase, se opri dintr'odată înaintea junelui și îl fixă în ochi.

— „Prin această voescă să mă faci să înțeleg, ca să-mi caut alt undeva quartir?“ întrebă el.

Tăcerea lui Augustă suplini un răspuns afirmativ.

— „Bine!“ continuă Tribert în tonu serios. „Der pentru-că am ajuns odată la punctul de a ne spune adevărul pe față, apoi voi să regulate și cu d-ta o mică șocotelă. Mai înteu: Cum te a

garia, dice, că cu toate desmințirile oficioase, totuși faimele despre o *crisă ministerială* sunt din ce în ce mai verosimile. Nemesa politică nu rămâne la o parte și pocăința pentru jocul fără de lege cu milioane de cetățeni nemaghiari constă în imposibilitatea din ce în ce mai mare, de a voi și mai departe a conduce pe baza actuală afacerile statului. Crisa își are rădăcinii adânci, nu numai în căstuniile bisericesci, ci și în alte căstuni dîlnice. — Așa scriam, dice „Politik“, din incidentul dimisiunii contelui Szapary. Și astăzi, după două luni de guvernare a ministrului Weckerle, care stă și în grația opoziției, părerea noastră se arată de corectă și eclatantă. Dacă de astădată crisa este redusă la fricțiunile din majoritate, decât astăzi, — după cum se susține, — se tractează de a înfrânge domnia unei clase de partid, decât crisa nu se referă la toți membrii din cabinet — atunci toate aceste sunt posibile, dăr noi vedem alte neajunsuri pentru Ungaria, neajunsuri ce nu se vor delătura până când cei dela putere nu vor ajunge la cunoștința adevărată a trebuințelor poporelor și nu vor guverna cu rațiune și cu dreptate.

Diarul „Kronstädter Zeitung“ în articolul de fond din 26 Ianuarie n. c. cu data din Budapesta, se ocupă cu stările din Ungaria. Organul săsesoc dice între altele: „Urmărirea severă prin procuror în contra agitațiilor naționalităților, ordonată de ministrul de justiție Szilagyi, a adus cu sine, după condamnarea diaristului slovac Hurban, două achitări a unor publiciști sârbi din partea juriului din Pesta. Acum și studenții universitari pășesc în contra naționalităților nemaghiare. Ei susțin, că în Pesta ar fi descoperită o Ligă română secretă (!) și demonstrează la esamene în contra studenților români, cari nu și renegă conștiința lor națională. Aceasta din urmă însă obvine foarte rar, căci rămâne un *privilegiu rușinător al Germano-Magharilor*, (adeocă renegarea — Red.) În contra mai multor studenți români s'au ridicat înfricoșata acuză, că au fost amestecați în redactarea memorandumului și a Replicii în contra răspunsului studenților Unguri. Căruându au uitată, dice „Kronst. Ztg.“ postulatele liberalismului și ceru dela corpul profesorală introducerea unei investigațiuni cu ocaziunea căreia s'ar afla vre-ună cărligă pentru reglementarea tinerilor. Spiritul de intoleranță națională, care e infiltrat în întraga generațiune ténără maghiară, face parte din ródole cele mai triste ale sistemului dominant de exclusivism național.“

Diarele vieneze înregistrează de câtva timp svonuri destul de neliniștitoare din Muntenegru. Se dice, în aceste informații, că în totă țera ar domni o mare nemulțumire împotriva prințului Nicolae, care în loc de a căuta să reformeze și să îmbunătățească administrația conform spiritului modern, și-ar fi dat, dimpotrivă, în anii din urmă, totă silința ca să și desvólte autoocrația restrângându privilegiiile șefilor diferitelor triburi. Nemulțumirea s'ar mai datora și nepotismului, care ar domni la Curte și care ar fi ajuns a constitui în totă țera un fel de oligarhie, care respinge din sinul ei toate elementele independente și cu adevărat active. Administrația ar fi încredințată unor incapabili; căpitani și serdarii tratéză — se dice — de administrații lor ca pe nisee solavii. Ori ce supus muntenegren, care ar îndrăzni să se plângă, e imediat expulsat. Cu ună cuvântă nemulțumirea e generală și nu e posibilă o izbucnire, care ar pute să devină amenințătoare pentru dinastia Petrovici Niegoș. Sub numele *Muntenegrulă june* s'a format un de multă o asociațiă patriotică cu numérose ramificații în țera și reclamá o revizuire a Constituției pentru a obține mai ales controlul delegațiilor națiunei asupra actelor guvernului. În fața asprimei cu care guvernul urmărește pe membrii acestei societăți, acesta ia din ce în ce mai multă un caracter revoluționar și viséză deja de detronarea prințului Nicolae. Acestea sunt, în resumat, informațiile diarelor vieneze.

SCRILE ŢILEI.

— 15 (27) Ianuarie.

Sosirea regelui Carol la Bucuresci. M. S. Regele a sosit în capitală astăzi la orele 12 și 40 de minute, venind cu trenu expres dela Predélt. M. S. fusese întâmpinat la frontieră de d. C. Olănescu, ministrul lucrărilor publice. Când trenul a sosit la gara de Nord o companiă din regimentul I de geniu, sub comanda d lui căpitan I. Ghica, a prezentat armele. M. S. era îmbrăcat în uniformă și era însoțit de d. general Vlădescu și de d. Ion Kalinderu. La sosirea Suveranului se aflau în gara de Nord d-nii miniștri Catargiu, Carp, Lahovari, general Lahovary, Marghiloman, Tache Ionescu și Ghermani, I. P. S. Sa metropolitul primat precum și mai mulți membri ai corpului diplomatic. M. S. Regele s'a întreținut mai mult de o jumătate oră cu persoanele prezente și la orele 1 și 10 s'a urcat în trăsură și s'a îndreptat spre palat.

Legea de recrutare a României va fi modificată. D. general I. Lahovari, ministrul de resbel, va depune pe biroul camerei un proiect în sensul, ca operațiile consiliului de reviziă, cari

până acum se făceau dela 1 Decemvre până la 15 Ianuarie, să se facă dela 15 Februarie până la 30 Martie ér contingentul, care până acum se chiama între Februarie și Aprilie, să fiă chemat în față care anu la 1 Noemvre.

Căsătoria principelui bulgar. „L'Independance belge“ află din Sofia, că în adevăr căsătoria prințului Ferdinand al Bulgariei este în legătură cu un proiect de căsătoria, — nu însă cu princesa Elena d'Orleans, ci cu o altă princesă din casa Bourbon, una din ficele contelui de Caserta și a princesei Antoineta de Bourbon. Logodna, adaogă informatorul belgian, se va serba la Múnich.

Colonia polonă din România, în înțelegere cu asociațiunile polonese din străinătate, a hotărît ca anul 1893 să fiă un an de doliu pentru toți Polonii patrioți. Anul 1893 este a o sută aniversare a împărțirii Poloniei între Rusia, Germania și Austria. Polonii din Bucuresci se vor abține în acest an dela baluri și dela ori și ce fel de petreceri publice și vor face un parastas.

Gerul. Scirile din străinătate continuă a semna domnia unui ger cu multă nu s'a mai pomenit, în multe locuri. Astfel din Weissenbach se anunță, că lacul Attersee a înghețat, ceea ce nu s'a mai întâmplat decât de trei ori în acest véc. La Turin termometrul a arătat într'una din zile trecute — 18 grade Celsius, o temperatură cum n'a mai fostă niciodată în acest véc la Turin. — La Divnit în Ungaria, temperatura a scăzut deunăci la — 33.3 grade Celsius, ceea ce nu s'a mai observat niciodată în acea localitate.

Invitare la balul, ce lă va arangia casina română din Beiuș în favorul bibliotecii sale la 11 Februarie n. c. în sala „Ospătării opidane.“ Intrarea: pentru persoană: 1 fl. Pentru familiă după plac. Începutul la 8 ore sára. Ofertele maritimé și supra-olvirile se vor chita în public.

Esplosiune puternică. În mina Osseg de lângă Praga s'a întâmplat o esplosiune mare, 16 ómeni au fost omorâți, 8 ómeni răniți.

O răscoală în Persia. Din Persia vine vestea despre o răscoală ciudată întâmplată în orașul Tebris. Marele preot din acest oraș a găsit adeocă de cuvîntă a poruci Evreilor ca să poarte câte o bucie de postav roșu pe haine, pentru a se deosebi de ceilalți locuitori. Șahul, foarte nemulțumit cu această dispozițiă, a chiamat pe marele preot în audiență, și după ce acesta se cam odea, a trimis soldați să lă aducă. Poporul însă a atacat pe soldați, și lă alungat, cu capetele sparte. Lucurile s'au oprită deocamdată aici.

Logodnă. D-lă Romulus Micla din Jibota, s'a logodit cu d-ra *Opereana Mihail* din Cástău. — Fiă în ósu cu noroc!

Din dieta ungerescă.

În ședința din 25 Ianuarie a dietei ungeresc se continuă desbaterea asupra bugetului ministerului de interne.

La titlul „colportagiul diarelor“, deputatul Adam Horvath, luând cuvântul, dice, că ministrul de interne a fost în rătăcire, când s'a provocat la § 45 alu legi de pressă din 1848, de Srece acest paragraf nu se referă la diare, ci numai la imprimare. În anul 1867, dice Horvath, s'a lansat o dispozițiune privitoare la „productele de pressă“ care nu permite vânđarea diarelor pe stradă.

Ministrul Hieronymi dice, că starea actuală de drept, nu concede, fără permisiunea autorităților polițienesci vânđarea diarelor pe strade (Larmă pe bancele stángei estreme).

Hieronymi polemizează apoi cu deputatul Horvath, și-éndu, că argumentele lui nu sunt temeinice.

Pazmandy observă, că legile polițienesci din străinătate fac deosebire între colportagi și între vânđarea pe stradă.

Ministrul Hieronymi: În Francia.

Pazmandy: Și în Belgia, Anglia și Italia, unde sub colportagi se înțelege vânđarea de sub control polițienescă a cărților, dăr nu vânđarea diarelor. Ori unde s'a cessat oeu-ura și s'a introdus libertatea pressei, potă fi diarele vânđute pe stradă și în locuri publice. Numai în Rusia, Austria și Turcia este oprită această vânđare și oprirea această pare a fi o imitare a raporturilor austriace, după cum și aceea e imitare, că la noi, fără nici o basă legăă, să plătesce câte 2 or. pentru fiecare exemplar al diarelor, ce vin din străinătate. (Aprobări în stángea estreme.)

După aceea mai vorbi Iosif Madarasz în contra espunerilor ministrului și Akos Beúthy, care ceru între altele permisiunea de a se vinde diare pe stradă.

După aceea se încep desbaterea asupra titlului „gendarmieră“, la care luă cuvântul Pazmandy, care se acă de semnele de distincțiune ale gendarmeriei. Gendarmeria ung. reg., dice Pazmandy, este o instituțiune independentă și autonomă a Ungariei, și guvernul ungeresc ar trebui să dispună pentru gendarmeriă purtarea colorilor „naționale“ și să scótă colórea negru-galb-nu. Actualmente negru-galben este colórea Austriei; ce caută dăr colorile austriace în gendarmeria noastră? (Aprobări în stángea estreme.)

Vorbitorul în fine propuse o moțiune, în sensul, ca guvernul să dispună întroducerea colorilor „naționale“ la gendarmeriă.

Ministrul Hieronymi răspundéndu espectorilor lui Pazmandy, dice, că în toate armatele europene, dela comandantul suprem și până la sublocotenent, toți ofierii pórtă la sabiă același porte-épée de aur, cei cari nu lă pórtă, nu sunt priviți ca pe aceeași tréptă cu ei. Prin urmare și ofierii dela gendarmeriă, pentru ca să fiă pe aceeași tréptă cu ofierii din armata comună și honveđime, pórtă același porte-épée. De aceea ar face o rea impresiune asupra publicului, decât ofierii dela gendarmeriă ar avé altă porte-épée caoi atunci nu ar fi socotiți ca pe aceeași tréptă cu ofierii de honveđ și din armata comună.

Despotism ungeresc.

De pe Prutul lui Traian, 9 Ian. n. 1893.

Onorată Redacțiune!

Dacă sub acest titlu v'ași descrie fapte sávârșite în țerile barbare și semi-barbare ale Asiei și Africe, ni-ar fi mirare și nice prea, dăr lucrul despre care vreu să v'incunoscinteză cu astă ocaziune s'a întâmplat tocmai la noi, unde de lauda „constituționalismului“ și „liberalismului“ ne chiar îngreșam, nu alta.

putut supra purtarea mea, pe d-ta, care m'ai primit er aci, cufundându-te în cetirea unui diar; pe d-ta, care ai consmțit cu maxima, că fiă-căruia îi este permis să facă ce-i place, fără ca să-i pese de ceilalți?”

Augustu făcu un gust și voia să îngâne o rugă.

„D-ta te plângi de purtarea mea față cu bătrána servitóre“, continuă marinarul cu voce ridicată, „dăr cum te-ai purtat d-ta față cu instructoră mamei d-tale? Nu ai refusat ore ieri a-i face un serviciu de simplă complexanță? N'ai ridicat ore protest în contra datorinței de a achita datorii de recunoștință, contractate de alții? Pentru ce ore să m'ă simt eu mai îndatorat față cu Rosa, decum credeai d-ta, că ești față de domnișóra Lorin?”

Junele voia să lă întrerupă din nou.

— „Ascultă m'ă până în sfârșit“, continuă Tribert totu mai serios, „d-ta m'ă acuză, că eu n'am respectat pe tatăl d-tale mort. — ai arătat ore d-ta mai mult respect față de mama d-tale, încă în viață? Și spune-mi, ore care din noi doi era mai deobligat la iubire, re-

servă și venerare? De când m'ă află eu aci, cuvintele și faptele mele te supără și te revoltéză pe d-ta, ce să ougete cineva despre ale d-tale? Eu m'am arătat față de egal neprietinos și bruscu, d-ta te-ai arătat necioplit față de superior; eu m'am infuriat contra unei servitóre, care nu și-a împlinit datoria, — d-ta te-ai supérat pe mama d-tale, oare și-a adus aminte de datoria d-tale; eu am greșit în stima cătră bărbatul surorii mele, d-ta în aceea cătră care și-a dat viață! Care din noi doi pare deci a fi dat idea cea mai rea despre spiritul, caracterul și inima sa?”

Cu cât vorbi căpitanul mai mult, cu atât la Augustu necazul dede locoul încercătorei și confuziunei. Lecțiunea, pe care voise să o dea el altuia, se îndreptă în modu așa de neașteptat cătră sine însuși, încât rămase cu totul umit. Pre lângă acestea, vocea propriei sale conștiințe susținea cuvintele unchiului Tribert. El înțelese acum dintr'odată, care i a fostă intențiunea și adrobitu prin sentimentul nedreptății sale, își plecă capul.

Bătrénul marinar înțelese, ce se

petrecea în acea inimă generosă, dăr réu condusă. El se apropiă deci de nepotul său și lă luă de mână.

— „Tu veđi deci, că trebuie să fim iertători unul altuia“, dice el cu blândete. „Lasă să uităm cele întâmplate și să ne încercăm a trage folos din ele pentru viitor. La întregă această istoriă a fostă jertfa mama ta și de ea trebuie să ne rugăm de iertare.“

— „Nu!“ esclamá Augustu mișcat, „numai eu singur am lipsă de iertare! Pentru-că acum înțelegu toate: D-ta ai vrut să m'ă îndreptezi prin exemplu. Noi, mama mea și eu, îți datorim recunoștință.“

— „Mulțamesce mai bine lui Lykurg“, dice unchiul Tribert ridéndu, „pentru că el a descoperit acest mijloc. Pentru de a desvêța pe tinerii Spartani de beutura vinului, li-a arătat soldați morți de beți. Eu l'am imitat, arătându-ți la altul defectele, pe cari doriám ca tu să le urăsc.“

i-g-b.

Multe abuzuri, multe fapte ilegale au comis și comit puternicii țilei la umbra legilor față de naționalitățile nemaghiare, dăr cel puțin în privința conduitei sociale și de bunăcuviință mai rar au dovedit atâta lipsă de bună simț câtă s'a putut observa la solgăbirăul nostru din Vințu, Gall Laszlo, cu ocaziunea alegerei de subnotar în Grindu.

În cercul notarial al Grindului, de care se mai țin comunele de pe Arieș: Luna și Sânmărtinul, comune curate românești, funcționează ca notar dl Iónu Nagy, care conduce acest oficiu de vreo 30 ani, cu dreptate și acurateță, încât ar pute fi de model funcționarilor noștri dela sate. E mai mult ca sigur, că din motivul conduitei sale drepte și imparțiale față de Români, solgăbirăul i-a dat de adjuncți astfel de oameni, cari, de cum s'îi fiă de ajutor, dăr mai de-arându au fost nise defraudatori, ca bagă sēmă, decât nu-i pot afla ceva vină în conducerea greului său oficiu, cel puțin prin această procedură, s'îl disgeste de oficiul notarial și prin urmare s'îl facă să abdică.

Astfel devenind érași vacanță postulu de subnotar în acest cerou, solgăbirăul din Vințu a conchiămat pe membrii acestor 3 comune la alegerea de subnotar chiar în sjunul Crăciunului nostru.

Pe lângă totu timpul nepotrivity însă, membrii români au participat cu toții, având fiă-care acea nădejde, că barem acum vom pute dobândi de subnotar un om, care s'î potă corăspunde acestui oficiu; dăr ni-amă înșelată amar, că solgăbirăul Gall Laszlo dintre 3 concurenți, — între cari se afla și dl Vasilu Căpușană, care pe lângă aceea, că e cel mai apt de oficiul notarial, este și Român în totă privity — a candidat pe un necunoscut cu numele Vér Gyula, delăturându fără lécu de motiv pe dl Căpușană.

S'a luat la protocolul mai departe, cumcă membrii în unanimitate ar fi votat pentru „unicul” lor candidat Firesce, că despre cuprinsul protocolului Români nu au scit nimic, că solgăbirăul de cum s'esplice membrilor români cuprinsul protocolului, dăr nici în limba maghiară nu l'a oetit măcar, ci după încheiere l'a și dat spre subscriere.

Vădendă această stare de lucruri, în vățătorul din Luna, S. Nicodă, în limba română a vorbit despre cuprinsul protocolului, ca s'priepe membrii români spunendă mai departe solgăbirăului, că decât așa stă trebe, pentru ce a mai convocat pe membrii comunelor la alegere căci în atare casă de ajuns ar fi fost a trimite în scris denumirea favoritelui său candidat, și s'î nu fi silită pe omeni a-și lăsa lucrurile, spre a alerga la alegere, când această în realitate nu s'a întemplat.

Membrii în unanimitate au început a protesta dicendă, că nu voru vota pentru atare candidat și au cerut nulificarea alegerei, la ce solgăbirăul, neluând în considerațiune protestele alegătorilor, a întins protocolul spre subscriere la membri de încredere, oredendă, că măcară aceștia îl voru subscrie, dăr s'a înșelat, fiind-că și Ungurii s'au scărbit de această procedură, căci marele proprietar din Luna, Pap Gyula, a replicat solgăbirăului: „én azt a boldogságot nem tesszem hogy aláírjak”. (Eu nu voi face nebunia aceea, ca să subscriu,) și nu a voit să subscrie protocolul.

Vădendă-se solgăbirăul părăsit și din partea Ungurilor a strigat furios: „ha nem tesszik, menyenek el, nekem ne lármasanak!” (Decă nu lă subscrieți, mergeți în trebă-vă și nu faceți larmă). Imediat după aceea, cu protocolul sub scris numai de 3 membri, a și părăsit furios cancelaria notarială, scăpând astfel de sgomotul protestelor.

Noi firesce, ne-amă hotărât cu toții,

ca pentru nulificarea acestei ilegale și arbitrare denumiri, s'apelăm la administrația comitatensă, decât însă nici acolo nu ni-se va face dreptate și voru aproba procedura solgăbirăului, vomu fi siliti a ne întări și mai tare în credința, că legile pentru ocărmitorii noștri suut numai un vclă, cu cari acoperă cele mai mari ilegalități comise față de nemaghiari, și că liberalismul, cu lauda căruia facă atâta paradă, este înlocuit printr'un despotism vrednic numai de centrul Africii.

Ună alegător.

Petreceři.

Balulă Reuniunii femeilor române din locu, ce s'a dat Marți s'era în sala otelului „Nr.1”, a fost unu dintre cele mai elegante baluri, din câte s'au dat la noi în decursul acestui carnaval. A fost cercetat de un public distins, care deși cam puțin numeros, și-a petrecut însă foarte animat. Dintre notabilitățile orașului nostru au luat parte între alții: Dlă comite supremă Michael Maurer de Ürmös; dlă colonel dela reg. 82 de infant. Iosef Cordier de Löwenhaupt cu familia; dlă sub-colonel dela regim. de husari Edmund Turkovics; dlă maioră Alexandru Senyi de Nagy-Unyom etc. etc. Am avut mai mulți oșpeți și din părțile mai depărtate ale Ardealului, cum și din România. Galeriile erau îndesute de privitori, sala frumos decorată. Numai în revărsatul dorilor s'a imprăciat publicul, care în total s'a arătat deplin îndestulit cu balul Reuniunii noastre.

O serată musicală declamatorică foarte plăcută și bine reușită au arangiat Duminecă în 22 Ianuarie s. n. a. c. fetițele din Institutul Vautier de aci. Prin această interesantă producțiune s'a dat o nouă dovadă, că acest pensionat se susține bine la înălțimea sa. Programul a fost: 1) Bendel: Polonaise executată a 4 mâni de d. șorele A. Ceaușescu și Maria Popp; 2) Abt: Guten Morgen și Abendlied, coruri de fete; 3) Alexandri: Plugulă blăstemată, declamată de d. șora Maria Popp; 4) Mendelssohn: Gruss și Wasserfahrt, coruri de fete; 5) Béranger: Adieux de Marie Stuart, declamată de d. șora A. Ceaușescu; 6) Mendelssohn: Abschied der Zugvögel și Iaschik: Dalfüser, coruri de fete; 7) Ch. Norbel: La treille du roi o mică piesă teatrală în limba franceză cu muzică de Iaschik, juoată de 3 eleve mai mari și cu coruri de fete. Tote punctele din program au fost executate cu multă pricepere, dovadă, că dōmna directoră a Institutului e pe deplin convinsă, că asemenea producțiuni, cari implinesc deodată două scopuri: promovă instrucțiunea în diferitele limbi și contribuie a forma pe eleve și în privința presentărei lor sociale în fața publicului, distrăgendu-le astfel în mod plăcut și inconșciu dela ocupațiuni și gândiri mai puțin favorabile și plăcute.

Reuniunea femeilor române din Zérneșt și juru invită la Balulă, ce se va arangia Sâmbătă în 11 Februarie n. c., în sala șolei de acolo. Inceputul la 8 ore s'era. Bilete de intrare: 1 fl. de persoană și 2 fl. de familie.

Mulțămită publică.

Preșmeru, Ianuarie 1893.

Comitetul Despărțământului I. (Brașov) al Asociațiunei Transilvane cu ocaziunea adunării generale ținută în Preșmeru la 27 Decemvre st. v. 1892, a binevoit a dona pentru biblioteca șolei din locu următoarele 20 de cărți:

Horia, tragedia istorică în 5 acte de Gh. Popp; Amintiri din rășboiul austro-germanu, dela 1866 de G. Andreiaș; Biblioteca copiilor, completă, din editura N. I. Ciurou; Din traista lui Moșu-Stoica, 101 minciuni populare de Sandu-Pungă-Golă; Andriu cel răștat, de

Ioan Bota; Cilibi Moisa, de M. Schwarzfeld; Una sută una fabule de G. Sionu; Robinson Crusoe; Genovava seu invingerea nevinovăției; 100 istorie morale de un prietinu al copiilor; O ședătoare la țera, de A. Panu, partea I și II; Vieta și fabulele prea înțeleptului Esop; Fabulele lui D. Chichiudeal, de I. Rusu; Povestiri alese de Petra Petrescu; 3 novele de I. Caragiali; Conferinț despre economiă, de F. Laurent; Povestea vorbe de A. Panu; Școala moralei de A. Panu; Basme, Orații, Păcilituri și Găcituri, de I. G. Fundescu; Povesti Ardelenesci, de I. P. Reteganul, în 5 broșuri.

Pentru acestu daru făcutu șolei noastre ne simțim deobligati atătu în numele școlarilor, oătu și în numele popoului, în mijlocul cărui trăim, a exprima sus numitelui Comitetu ferbinta noastră mulțămită.

Ne tolosim de această ocaziune spre a exprima mulțămita noastră și altor P. St. D-ni, cari dela înființarea bibliotecii noastre încōoi, ni-au oferit gratuit mai multe cărți. Anume: Dlă Alexe Frateșiu adm. paroh. în Mehadia (59 opuri); Rvd. d-nu Ioan Petricu, protopresbiterul Brașovului (8 opuri); Stațitul Paulimonu din Predeală (6 opuri); Georgiu Ludu, preot în Preșmeru (21 opuri); Pantilimonu Dima prof. (1 op); Dumitru Dogariu, econom în Preșmeru (3 opuri); Ioan Petricu, directorul șolei din Satu-lungu (1 op); Ch. Schmidt capelan ev. A. B. (1 op) Comitetul Asociațiunei Transilvane din Sibiu (5 opuri); Dumitru Ghimbășanu (1 op); Francisc Kooș, consilier reg. și insp. școl. (14 opuri); Conferința învățătorilor din Preșmeru și juru (4 opuri); Victoru Popea preot în Satu-lungu (1 op); Al. Frateșiu, preot în Preșmeru (4 manuscripte din anul 1847).

Ună bună inceputu s'a făcutu și în direcțiunea această la școala noastră și sperăm, că nu numai noi, ci și cei ce tolosesc și voru folosi în viitor aceste cărți, își vor aduce cu mulțămită aminte de lundatorii acestui isvoru neseocat de lumină.

Din însărcinarea corpului învățătorescu:

Stefan Popoviciu, învățător.

Literatură.

Invitare de prenumerațiune la opulă Ierarhia bisericescă seu explicarea ce remouilor saore ale chirotoniei gradeilor ierarhice, compus de Ioan Boroșu, paroh gr. cat., asesoru consistorial și licențiat în s. teologia morală și pastorală. Cu aprobarea Ven. Ordinariatu episcopescu din Lugos. — Acestu studiu va forma unu tomu complet de sine stător, dăr nu va cuprinde în sine întregu cultul divin liturgicu, ci numai o parte constitutivă a aceluia, anume: Ritulă prescisu la chirotonia persōnelor ierarhice s. biserice. Cu premiterea noțiunilor generale referite la ierarhia bisericescă și la treptele singuratic ale aceluia, în mod analitic se voru pertracta în acestu studiu învățăturile dogmatice și morale, înșenătatea simbolică, alegorică, mistică, precum și desvoltarea istorică, legate de singuraticele ceremonii ale chirotoniei, etc. Opulă va consta cam din 20 oole de tipar și va costa 1 fl. 50 or. seu 3 corone. Abonamentele suut a se trimite până la finea lui Februarie c. d. lui Ioan Boroșu, paroh gr. cat, Zăbrănu, p. u. Temes Hidegkut. Celor ce voru trimite prețul de prenumerațiune înainte, opulă li-se va espeda francat. Conti nuarea stadiului în tomulă al II lea se va pute pune sub tipar numai după ce prin însinarea de prenumerațiune se voru pute acoperi spesele de tipar alu tomului I, anunțatu aci.

NEGROLOGU. Maximu Haliță, fostu învățătoru, notar com., magistru post. și curatoru primaru bisericescu, a repositu în Sângeorgiu român la 22 Ianuarie n. c. în anulă alu 67-lea alu ețatii și alu 40-lea alu cășătoriei. Lu jellesce întristata-i soția Elena cu fi și fiicele sale: Elisabeta măr. Chibulouteanu; Solomonu, profesor în Bêrladu; Alexandru, cand. de prof.; Frosina, ca soră și alte numărōse rudeni. — Fiă-i țărēna ușoră!

DIVERSE.

Urmașii lui Noe. Ună profesor de religie dela un gimnasiu din Germania le esplică școlarilor din cl. III gimnasială istoria lui Noe. Elu istorisi, că Noe a avut trei fi: Sem, Ham și Iafet și că după aceștia trei fi s'au numit trei semēții de popore: Semiți, Hamiți și Iafetiți. Deodată observă profesorul de religie, că un școlaru nu e atent și pentru ca s' se convingă, că ore școlarulă acesta scie despre ce e vorba, îl întrebă, cum s'au numit cele trei popore, pe cari tomai le spusese elu. Școlarul, după ce se gândi puțin, răspuse: Semiți, Hamiți și Antisemiți.

Morțea lui Mo. Curtea din Anglia de sigur va lua în oredă... doliul. Mo a plecatu ca s' se întâlnească cu prietini săi în regatul umbrelor. Acestu Mo nu e altul decât gentlemanul, care la 1839, la Hyde Park, ceru mâna reginei Victoria pe când ea făcea preumblare. Dela acea epocă Mo trăi liniștit în Bethlem's ospedale din Londra. Acestu decau alu nebulilor Britaniei, după părerea celui mai competente alienist — se bucura de întreaga sa rațiune. Instrucțiunea sa era vastă, caracterul său foarte plăcut și conversația sa era plină de spirit și foarte atracțiosă. Când Mo făcu scena din Hyde-Park, dișe ca s' se justifice, că elu n'a putut să se neșupună lui Napoleon I — mortu cu 18 ani înainte — care ținea foarte mult la unirea sa cu atunci tēnra regină a Angliei. Dăr regina îl respinse și Mo muri de necăz 54 de ani după refuzul reginei. Cum se numea? Cine era? Asta este enigmă pentru toți. Iohn Blul îl numea Mo, presurtare dela monoman; dăr adevăratul său nume s'a uitat și se dișe, că totă nebunia lui era gândulă fix seu dorința fixă de a fi soțul reginei Angliei.

Nou abonamentu
la
GAZETA TRANSILVANIEI
Cu 1 Ianuarie 1893 st. v. se deschide nou abonamentu, la care invităm pe toți amicii și sprrijinitorii șolei noastre.

Prețulu abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:
pe ună ană 12 fl.
pe șese luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:
pe ună ană 40 franci
pe șese luni 20 ”
pe trei luni 10 ”

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:
pe ună ană 2 fl.
pe șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:
pe ună ană 8 franci
pe șese luni 4 ”

Abonarea se pōte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu.
Rdactor responsabil: Gregoriu Maior.

De închiriat.

Se închiriază dela Sîtu-George a.c. 1893. Hotelul din Sinaia numit „Hotel Niculau“ compus din 43 camere mobilate cu toate trebuințele unui Hotel de primului rang, situat în cea mai frumoasă stradă a centrului Sinaiei, împreună cu un restaurant mare deasemenea mobilat cu toate trebuințele, bucătăria mare, cu mașină sistematică, o spălătorie și pivniță de zarzavat.

Inchirierea se face pe termenul până la cinci ani.

Pentru condițiile de închiriere amatorii sunt rugați să se adreseze în Sinaia la Tutorul Casei D-nu **Andrei Voina**, ér la Ploesci la D-nu Avocat **C. Emilian**.

19,1-3.

Arândare prin licitațiune.

Muntele SÂNTILIE din județul Prahova, România, proprietate a Bisericii Sf. Nicolae din Brașov, se va da în arândă pe trei ani consecutivi începând cu Ianuarie 1893. Licitațiunea se va ține **Duminecă în 31 Ianuarie st. v. 1893** la Biserica Sf. Nicolae la **10 ore a. m.**

Epitropia parochială a Bisericii Sf. Nicolae din Brașov (Scheiu).

Nr. 2071-1892.

PUBLIKAȚIUNE.

Se aduce la cunoștința publică de către sedria orfanală orașenească din Brașov ca autoritate în afaceri de moștenire și tutorat, că prețios-le aparțin:

tore ereșilor după Ștefan Șotir se va vinde cu licitație publică cu banii gata în ziua de **6 Febr. nou 1893**, la **9 ore a. m.** în localul oficiului orfanale.

Din ședința sedrii orfanale orașenești din Brașov ținută în **31 Dec. 1892.**

14,3-8.

Coniacul

CONTE ESTERHAZY

premiat cu cea mai înaltă distincție la toate expozițiile unde s'a trimis, e curată destilația de vin. Beutura de predilecție a publicului.

Birou Central: Budapest, Külső vácz-út 23.

se poate cumpăra ori unde

1005,4-20.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvre 1892.

Budapesta-Predeal				Predeal-Budapesta				B.-Pesta-Arad-Teiuș			Teiuș-Arad-B.-Pesta			Copsa-mică-Sibiu					
Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.			
Viena	10.00	8.05	2.15	Bucuresci	7.40	8.50	4.45	Viena	10.00	8.05	2.15	Teiuș	3.04	1.39	Copsa mică	3.00	10.57	7.10	
Budapesta	8.25	1.55	5.50	Predeal	1.12	5.16	9.12	Budapesta	8.10	1.56	9.30	Alba Iulia	3.40	2.19	Șeica mare	3.31	12.22	7.43	
Szolnok	11.38	4.14	9.22	Timișoara	1.42	5.57	9.41	Szolnok	11.04	4.02	1.06	Vinț. de jos	4.58	2.36	Loamneș	4.15	12.40	8.27	
Ladány	2.12	5.53	11.53	Brașov	2.18	4.20	6.58	Arad	3.45	6.57	5.24	Șibot	4.20	3.03	Oena	4.46	12.50	8.59	
Oradea mare	3.53	7.08	1.50	Feldiara	2.48	4.48	7.23	Glogovața	4.30	2.34	5.46	Orăștia	4.42	3.30	Sibiu	5.10	2.26	9.23	
Mező-Telegd	4.30	7.15	2.24	Apafa	3.19	5.07	8.03	Gyorok	4.42	2.54	5.57	Simeria (Piski)	5.43	4.17	Sibiu-Copsa-mică				
Rév	5.22	8.18	3.46	Augustina	3.40	5.42	8.37	Pauliș	5.03	3.34	6.19	Deva	5.59	4.33	Sibiu	7.35	4.49	10.17	
Bratca	5.45	4.07	6.09	Homorod	3.56	6.09	9.04	Radna Lipova	5.14	3.58	6.30	Branicova	6.24	4.55	Oena	8.02	5.09	10.43	
Bucia	0.00	0.00	4.17	Hașfalău	4.29	6.55	9.46	Conop	5.32	4.20	6.48	Ilia	6.49	4.33	Loamneș	8.30	5.32	11.09	
Bucia	6.31	9.07	4.53	Sighișoara	5.34	8.23	11.03	Bérviza	5.56	7.12	7.27	Gurasada	7.00	5.17	Șeica mare	9.05	5.59	11.40	
Huedin	7.12	9.37	5.32	Elisabetopole	5.54	8.53	11.29	Soborșin	6.12	7.27	8.07	Zam	7.28	5.28	Copsa mică	9.34	6.20	12.05	
Stana	7.29	5.48	4.50	Medias	6.21	9.31	12.06	Zam	6.58	8.07	8.35	Zam	7.28	5.54	Cucerdea-Oșorhei-R. săs.				
Aghiriș	7.49	6.08	6.34	Medias	6.42	10.09	12.37	Gurasada	7.26	8.35	8.57	Soborșin	8.03	6.24	Cucerdea	2.35	8.20	2.41	
Îrbău	8.01	6.24	5.42	Copsa mică	6.55	10.31	12.53	Ilia	7.52	8.57	9.10	Bérviza	8.54	7.02	Ludoș	3.26	9.11	3.27	
Nădășel	8.14	6.39	5.55	Micăsasa	6.57	10.47	1.18	Radna Lipova	8.08	9.13	9.44	Conop	9.10	7.17	Oșorhei	5.07	11.39	5.14	
Clușiu	8.29	10.37	6.59	Blașiu	7.31	11.42	2.13	Branicova	8.26	9.29	9.58	Radna Lipova	9.44	5.50	Regh.-săs.	7.15	1.15	7.15	
Clușiu	8.46	11.10	8.20	Crăciunel	7.31	11.57	2.27	Deva	8.52	9.53	10.11	Pauliș	10.11	6.20	Regh.-săs. - Oșorh. - Cucerdea				
Apahida	9.03	11.32	8.45	Teiuș	8.00	12.28	2.49	Simeria (Piski)	10.00	10.19	10.34	Glogovața	10.34	7.01	Regh.-săs.	3.44		3.22	
Șiriu	10.08	12.50	10.21	Aiud	8.07	1.08	3.47	Orăștia	10.25	10.50	10.46	Arad	10.46	7.20	Regh.-săs.	5.14	9.35	5.05	
Cucerdea	10.37	1.25	11.09	Vinț. de sus	8.24	1.35	4.07	Șibot	10.44	11.16	11.18	Szolnok	11.18	8.20	Oșorhei	5.20	10.05	5.54	
Ujora	10.56	1.43	11.17	Ujora	8.24	2.05	4.28	Vinț. de jos	11.58	11.44	11.15	Budapesta	7.25	1.20	Ludoș	7.00	12.31	7.41	
Vinț. de sus	11.04	1.52	11.26	Cucerdea	8.54	2.31	4.52	Alba-Iulia	11.29	7.06	12.06	Viena	6.20	7.20	Cucerdea	7.47	1.15	8.25	
Aiud	11.28	2.18	11.54	Ghiriș	9.23	3.18	5.26	Teiuș	11.56	7.40	12.38								
Teiuș	11.45	2.40	12.18	Apahida	12.13	3.48	5.26												
Crăciunel	12.13	12.58	8.43	Clușiu	10.45	4.45	6.34	Simeria (Piski) - Petroșeni - Petroșeni-Simeria (Piski)			Simeria (Piski) - Hunedora								
Blășiu	12.44	1.34	6.52	Micăsasa	11.01	5.14	6.52	Simeria	6.00	10.35	4.22	Petroșeni	6.00	10.50	6.20	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.56
Micăsasa	1.35	2.29	7.40	Nădășel	1.35	6.14	7.40	Streiu	6.35	11.23	4.58	Banița	6.41	11.40	6.54	Cerna	11.13	5.03	10.08
Copsa mică	1.51	2.48	8.05	Ghiriș	1.51	6.29	8.05	Hațeg	7.21	12.23	5.42	Crivadia	7.19	12.19	7.20	Hunedora	11.48	5.38	10.32
Medias	2.12	3.03	8.19	Aghiriș	2.12	6.53	8.05	Pui	8.06	1.21	6.36	Pui	7.57	1.05	7.51	Hunedora - Simeria (Piski)			
Elisabetopole	3.04	3.26	8.43	Stana	2.31	7.02	8.19	Crivadia	8.47	2.23	7.24	Hațeg	8.36	1.54	8.25				
Sighișoara	3.46	4.07	8.43	B. Huedin	2.31	7.28	8.43	Banița	9.21	3.19	8.04	Streiu	9.18	2.49	9.01	Hunedora			
Hașfalău	4.04	4.49	9.12	Ciucia	2.47	7.53	9.12	Petroșeni	9.45	4.00	8.36	Simeria	9.52	3.27	9.35	Cerna			
Homorod	5.26	5.35	9.56	Bucia	2.47	8.31	9.51	Arad-Timișoara			Timișoara-Arad			Simeria					
Augustina	6.10	7.23	10.23	Bratca	1.26	8.51	9.56	Arad	6.15	11.30	5.58	Timișoara	8.00	1.11	8.15	Brasov-Zernesti			
Apafa	6.41	8.09	10.42	Rév	1.26	9.10	10.23	Vinga	7.32	12.47	6.46	Vinga	9.02	2.46	9.46	Brașov			
Feldiara	7.17	8.43	11.51	Mező-Telegd	1.52	9.30	10.42	Timișoara	8.42	2.04	7.39	Arad	9.44	3.50	10.55	Zernesti			
Brașov	8.00	9.18	12.09	Oradea mare	2.25	10.07	11.17	Ghiriș-Turda			Turda-Ghiriș			Zernesti-Brașov					
Timișoara	8.00	9.18	12.09	P. Ladány	3.46	10.44	12.09	Ghiriș	7.48	10.35	3.40	Turda	4.50	9.30	2.30	Zernesti			
Predeal	1.11	5.57	3.01	Szolnok	5.23	3.31	11.46	Turda	8.08	10.55	4.00	Ghiriș	5.10	9.50	2.50	Brașov			
Bucuresci	8.36	6.29	3.31	Budapesta	7.30	6.35	1.50	Sighișoara-Odorheiu			Odorheiu-Sighișoara			Brașov-Ch.-Oșorheiu					
				Viena	1.55	3.00	7.20	Sighișoara		4.30	11.25	Odorheiu		8.15	3.15	Brașov			
								Odorheiu		7.21	2.11	Sighișoara		10.52	6.10	Ch.-Oșorheiu-Brașov			
								Careii-mari-Zelău			Zelău-Careii-mari			Ch.-Oșorheiu					
								Careii-mari		5.45		Zelău		1.56		S.-Georgiu			
								Zelău		11.00		Careii-mari		7.03		Uzon			
																Brașov			
																Brașov			

Nota: Numerii încadrați cu linii grase înseamnă orele de noapte.